

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

POLÍTICA FRANCESA.

Amigo, li ha donat una bona bofetada aquesta esquerra.

LA GABIA DEL ESQUIROL.

¿Han vist may á un esquirol tancat dintre de una gabia?

Com que l'animalé es molt somogut y no sab estar sense fer res, comensa á bellugarse y la gabia á donar toms. L'esquirol no para en tot lo dia. ¡Qui sab que s'imagina que fá! Y no obstant, no 's mou un través de dit de dintre de aquell malehit cilindre de fil-ferro.

Sino que l'esquirol es un animalet plé de vivesa, casi m'atreveria á buscarli una comparació, acudint pèl cas á la política francesa.

Tambè 'l Mariscal s'ha tancat dintre de una gabia, també dona giravolts, també 's figura que fá alguna cosa y, com l'esquirol, no 's mou del puesto.

O dimitir ó sometre's, vá dirli un dia en Gambetta, ab aquell cop d'ull, que allá hont hi posa la paraula hi posa 'l tret.

Ell se 'n va riure.

Devia pensar:—«Ni dimitiré, ni 'm someteré: qui ha fet un cistell ne fá dos; qui ha disolt una Cámara 'n disolt un'altra; qui es general en gefe, té quatre cents mil homes; y qui té quatre cents mil homes, no 'n té prou ab cinch ó sis-cents diputats per un ranxo extraordinari.»

Pobre esquirol! Un giravolt á la gabia de las ilusions; treball inútil.

Han passat dias: s'ha reunit aquella Cámara que habia de ser disolta instantáneament á una bufada del Mariscal: ha deliberat del modo que ha volgut: s'ha mostrat enérgica desde 'l primer instant, ha contat per sessions los xascos que ha endossat al Mariscal... y aquest no ha tingut mes remey que bufarse 'ls dits, y fer giravoltar la gabia.

La Cámara ha nombrat una comissió parlamentaria per posar en clar las traficadas del gubèrn que va fer las eleccions... y 'l Mariscal ha hagut de menjarse la comissió parlamentaria.

La Cámara ha condemnat severament los abusos del ministeri presidit pèl duch de l'Embrolla... y 'l Mariscal s'ha hagut d'empassar las condemnas.

La Cámara ha anulat las actas brutas y ha suspés l'aprobació de las sospitosas... y 'l Mariscal ha hagut de veure com als seus fiols se 'ls treya del banch dels diputats sense compassió ni misericordia.

La Cámara ha dit ab véu bèn alta que no volia sostenir cap classe de relació ab lo nou ministeri, perque no representava las aspiracions de la majoria del país... y 'l Mariscal s'ha hagut d'empassar la pindola.

De modo que al final de cada sessió, los diputats de l'esquerra podían dirli:—«Béute aquest ou, que l'altre 's cou.»

«Jo represento la prosperitat del país, la pau, la tranquililitat, l'ordre, 'l desarrollo dels interessos materials, lo comers, l'industria, lo desitj que tothom té de que la próxima Exposició universal siga la prosperitat de la Fransa...»

Aixís parlava l'esquirol, donant voltas á la gabia, quan tot de un plegat, lo comers y l'industria de París l'hi surten ab l'embaixada de que si vol lograr lo que desitja, comensi per donar una satisfacció á la Fransa, elegint un ministeri de l'esquerra.

«Ira de Dèu, exclama: demá me 'n vaig al Senat y envio la Cámara á paseig: que vinga 'l president y 'ns posarem d'acort.»

Ja hi compareix lo duch de Audiffret Pasquier:

—«Mestre, l'hi diu en bons termes lo president del Senat, sápigá que per lo que puga ser, jo hi prè les mèvas precaucions. Jo estich obligat á vetllar perque las representacions parlamentarias de tot aquest embolich no 'n surtin

perjudicadas, y cregui que mentres jo ocupi 'l puesto que ocupo no 'n sortiran.»

—«Es á dir, que si jo volia torná á disoldre 'l Congrés, lo Senat no 'm secundaria...»

—«Fugi d'aquí, home, ¿qué s'ha cregut vosté?...»

—«Donchs, ¿qué hi ha que fer?»

—«Elegir un ministeri republicá.»

—«¡May!»

—«Vosté mateix: jo l'hi obro la porta y l'hi obro la finestra; si vol tirars'hi, ningú mes que vosté 'n tindrà la culpa.»

L'esquirol se crema, 's belluga, y la gabia vá voltant.

Després de l'Audiffret Pasquier, crida á n' en Grevy.

Home, gracias á Dèu. Ja era hora.

No se sab lo que van parlar. Se diu que havent acabat la conferencia lo President de la República vá estrenye la mà al gefe dels republicans, dihentli:—«Sou l'home mes honrat que hi conegut.»

—«Tant honrat com vulga, podia dirli 'l venerable president de la Cámara; però entengui que si no 's dona á partit, no hi haurá presupuestos, y vosté tiri pèl cap que vulga.»

Després de 'n Grevy, en Lesseps, lo célebre autor del canal de Suez.

—«Home, D. Fernando, vosté qui es home de recursos, vosté qui ha unit dos mars ¿qué faria en lo meu cas per unir todas las voluntats y arreglar aquest desgabell?»

—«Donaria satisfacció al país, elegint á un ministeri de l'esquerra.»

—«¿Ja sap lo que 's diu, borranço?...»

—«Mariscal, no hi ha remey; no s'olvidi que are com are la Fransa es esquerrana, y que 'ls esquerrans allá hont posan l'ull posan la pedra.»

Ultimas noticias.

Dufaure está encarregat de arreglar las qüestions pendents entre 'l Mariscal y la Cámara. ¿En quina forma? Ja 'u veurem. Lo que 'ls puch assegurar que la República está salvada. Lo Mariscal no elegirá un ministeri de l'esquerra, que la Cámara no haja votat los presupuestos.

Y la Cámara no votará 'ls presupuestos que no s'haja elegit un ministeri de l'esquerra.

Lo Mariscal:—¿Y 'l meu honor?

L'esquerra:—¿Y l'honor de la Fransa?

Lo Mariscal:—Però aixís jo 'm someto.

L'esquerra:—Donchs si no vol somètres, dimiteixi, y bon vent y la barca nova: en lo puesto de vosté un altre millor.

Lo Mariscal:—Llavors se compleix lo que 'm digué aquest dimoni de Gambetta, y jo vaig jurar no sometre'm ni dimitir.

L'esquerra:—Está bè: no dimiteixi ni 's someti; avants que tot la paraula. Nosaltres hém jurat no votar lo presupuesto y no 'l votarem. Volti donchs, esquirol, voltí la gabia tant com vulga; però tinga la seguretad de que no hi haurá pinyons.

P. K.

Estém activant la publicació del *Almanach de la Campana de Gracia*, plé de xistes é intencionadas caricaturas del mateix ilustrador del periódich, Apeles Mestres.

A pesar de que tindrà 8 grans páginas de text y altrás tantas de caricaturas, no valdrá més que un ral.

Supliquém als corresponsals que no s'adormin, que 'ns fassan los pedidos ab anticipació, sino no n'hi haurá per qui 'n voldrá, advertint que farém lo desquento acostumat.

Y als qui vulguin favorirnos ab sos treballs, los doném de temps fins lo dimecres. Ni un dia més.

Lo conegut impressor litógrafo D. Celestino

Verdaguer vá á publicar una obra de gran lujo titulada *La vida de las flores*, original de Alfonso Karr. La edició es espléndida, adornada ab cromos magnífichs; á pesar de lo qual no costará mes que un ral la entrega.

Al final de l'obra 's regalará als suscriptors dos oleografias de gran tamanyo, reproducció de un cuadro del distinguit pintor D. Ramon Martí y Alsina.

Se suscriu á la llibreria de Lopez Bernagossi.

De Caldas de Montbuy nos escrihuen, recomenant al Ajunlament de Barcelona un medi de adquirir fieras bonas y barato, per quan vinga 'l cas de durlas al Parque.

Consisteix en recullir als obrers sense treball que vaguin pels carrers, y engabiarlos.

Aixís sembla que ho ha executat ab molt bon éxit l'arcalde d'aquella vila, agafant á un infelís mestre de casas que per falta de treball no havia dinat encare.

Es inútil dir l'estat d'aquell pobre obrer, al veure 's víctima de un acte tant arbitrari.

M. Bidet té la gracia de domesticar á las fieras; però certs arcaldes conservadors, al revés, fan tornar fieras als homes.

Desitja la *Llanterna* de Gracia qu'ls alumnos del colegi que dirigeixen los Srs. Queraltó y Barrufet dongan á benefici de las familias dels morts y ferits en la desgracia del Seminari, una funció per l'istil de la que van donar ab tant bon éxit en l'últim mes de Juriol.

Creym que no hi haurá cap dificultat per part de dits professors en complaure á tots quans s'interessen per aquellas desgraciadas víctimas del treball.

De San Feliu de Codinas nos diuhuen que 'ls capellans encarregats de la missió van atacar á *La Campana de Gracia*, recomenant als feligresos que no la llegissen, perque era un periódich dolent.

Are m'esplico perque á Sant Feliu hi enviém are un paquet mes grós que avants de las missions.

De tots modos, senyors missionistas mil gracias.

Al Ateneo dilluns vá haverhi la sessió inaugural.

Un senyor catedràtich, president de la casa llegí un discurs, en lo qual s'hi llegeix lo següent párrafo:

«... Ahora una democracia incrédula y concupiscente, mal preparada al triunfo por falaces é interesados mentores, clava los ojos en la mesocracia y se muestra ansiosa por arrebatarle los derechos, LA FORTUNA, EL CAPITAL, etc., etc.»

L'home que tracta d'aquest modo á la democracia no es un botigaret, que tanca la porta espantat al sentir l'himno de Riego, sino l'ilustrat catedràtich de *dret polítich* de l'Universitat de Barcelona.

Durant los gubèrn democrátichs, aquest senyor que atribueix á la democracia lo desitj del *ripium-rapium*, rebia religiosament lo sou de catedràtich. En embutxacar sense escrúpols y en la valentia de insultar desde un siti ahont no s'hi atmet controversia, á una escola que en llissons de decencia pot donarli 29 á acabá á trenta, se ha de conceixe sempre la faramalla conservadora.

No duptem que todas las personas honradas judicaran com se mereix á aquest nou *Paul de Cassagnac* del Ateneo.

Aixó ja no es fer discursos científichs, sino lladrar á tall de gosset de llanas.

A Calella continúa 'l rector negant l'entrada á l'iglesia á las donas que no portan mantellina.

Dias endarrera una va lograr penetrarhi. Un germá del rector tractava de treurela, y com que la dona s'hi oposava, al anar á seure, l'hi enretirá la cadira y la féu caure á terra.

La dona no duya mantellina. ¿La duya 'l germá del rector?

Francament, fent aquestas cosas, si es que no la duya, ho sembla.

Los *Debats*, órgano constitucional, deya:

«Constitucionals, l'incógnita está despejada: no tenim cap missió patriótica que cumplir en lo moment actual de la societat espanyola. Lo nostre partit no serveix mes que de destorb dintre de la restauració, segons los diaris del gubèrn.

»No es, donchs, estrany, que desde ahir se parli per tot arreu de retrahiment.»

Lo mateix dia, en Sagasta, en Romero Ortiz, en Balaguer y tots los constitucionals van anar....

¿A tirarse de cap desde 'l viaducto del carrer de Segovia?

Una cosa semblant. Van anar á la recepció de palacio.

Táctica constitucional: Un renéch y una cortesía.

Resultat: Gana.

Opinió de dos periódichs estrangers sobre 'l nou ministeri francès:

Lo *Diritto* (italiá). «M. de Rochebouet es un comissionista de 'n Mac-Mahon, comissionista emperò que pot acarrear grans perjudicis á la Fransa.»

Lo *Daily Telegraph* (inglés). «Es sa divisa «fora política,» lo qual de part de un ministeri responsable davant de un Parlament, es tant adequat com posar en la boca de un capellá, «fora religió.»

Pobre Mac-Mahon! No cal que fassi. A tot arreu l' hi veuhem lo joch.

La Cámara italiana ha abolit la pena de mort. Las ideas democráticas avansan y s' impossan per tot arreu.

Endavant y fora.

Un grupo de bandolers ha seqüestrat al jutje municipal de Aua (Valencia).

Aixó de que las ratas agafin al gat, no més se véu á Espanya, gobernant los conservadors.

L' altre dia van agafar á un borratxo que s' entretenia disparant un revólver sobre una márfaga.

M' hi jugo qualsevol cosa que aquet borratxo era conservador.

S' hauria figurat que dintre de la márfaga hi havia conspiradors, y ja se sab, en aquests casos lo revólver es la millor medicina.

Un robo en una fonda de Madrid, situada en la Porta del Sol.

Tres lladres, dos dels quals s' escapan, y 'l tercer cau á las mans dels hostes de la fonda.

Lo lladre agafat... era individuo de la policia. Anèm... prou.

¿Qué fá 'l Papa?

Es difícil saberho. Los qui 'u saben s' ho callan.

Jo no sé lo que fá 'l Papa; pero sé lo que ha fet un estamper de Bèlgica.

Aquest ha imprés un retrato de Pio IX, y darrera d' ell los datos més culminants de sa biografía, com per exemple: Nasqué en tants; s' ordená en tants; fou bisbe en tants; cardenal en tants; Papa en tants; etc., etc.

Finalment: Morí en.....

Está en blanch.

L' estamper ha espargit retratos d' aquestos per tot' Europa, encarregant que aixís que morí 'l Papa 'ls seus corresponsals omplin l' última casilla y 'l posin á la venta.

Entre l' estamper de Bèlgica y 'ls del Cónclave, pot dirse que no hi ha nebot que esperi ab més ansietat la mort de un oncle rich.

Llegeixo en *La France*.

«Lo divendres 12 de Agost de 1870, á las tres de la tarde, quatre hulans crusaban á galop la ciutat de Nancy, y 's paraban á la porta de al casa del Ajuntament.

»Aquets quatre ginetes formaban part de un eos de 150 homes acampats á alguns kilómetros de la ciutat.

»Los quatre hulans prengueren possessió de l' antigua capital de la Lorena, ciutat oberta, pero poblada per 60 mil habitants.

»L' arcalde rebé del gefe de aquets quatre homes l' ordre de sortir de la ciutat pera conferenciar ab lo comandant dels 150, y l' arcalde de Nancy se 'n aná al punt designat. Al tornar, vá reunir al ajuntament perquè votés la suma de 50 mil franchs.

«Los 150 hulans entraren á la ciutat, s' hospedaren en dugas fondas ahont se 'ls hi serví un bon ápat, per ordre del arcalde de Nancy.

»A las postres un dels hulans aixecá 'l vas y exclamá.—«Camaradas, la Fransa es una bona terra: jo bech á la salut del arcalde de Nancy, *pare dels hulans*.»

»Y al dia següent l' arcalde firmava una alo-

cuació als vehins, en la qual s' hi llegia aquesta frase: *L' enemich se porta molt bé.*

«Aquest *pare dels hulans* era M. Welche, ministre del Interior.»

No digan res d' aquest valent. Aquest arcalde davant de quatre hulans vá tremolar, davant de quatre milions de francesos está d' alló mes tranquil.

La Lealtad española disputant ab l' *Epoca* l' amenassa ab demostrar que 'l Sr. Cánovas «no sols no tingué part en lo moviment gloriós de la restauració de la monarquía, sino que s' opusá á aquest moviment; que protestá d' ell; que decliná 'ls poders que tenia de S. M. lo Rey, en l' Exm. Sr. capitá general conde Cheste, y en fi, que á despit seu se féu la restauració, qual moment oportú no creya arribat lo Sr. Cánovas, al espirar l' any 1874.»

Apa, canta verú; pero vé alerta, que si cantas massa bonich, t' engaviarán.

¡POBRE MATALÁS!

Á ZARANDIETA.

Aprofitant lo concell que váu dar-me en la *Campana*, corro tota la senmana per cumplir com cal ab ell.

Ja tinch la Fransa mirada, Cuba, Orient y Ajuntament; mes ay, veig ab sentiment que 'm donan tela.... cremada.

Ja he treballat moltes horas los elatells que 'm recomana; pero es molt forta la llana y 'm trenca... las estiseras.

Si bé ab té que no 's desborda hi dit al Govern astut tot quan se m' ha ocorregut y en lloch de fil, m' ha dat... corda.

Y sense pararmhi gaire busco 'ls flochs que vos dihéu, y no 'us estranyi, creguéu, que 'ls han venut al drapaire.

Inútil es lo concell que váu dar-me en la *Campana*, fentme perdre la senmana per cumplir com cal ab ell.

PERICO MATALASSÉ.

Un xiste francés.

Lo ministeri está celebrant consell. Un porter tréu lo cap per la porta y exclama:

—Excelentísim senyor, hi ha un pagès que desitja veure als ministres, per un assumpto que diu qu' es molt interessant.

Lo president, picat de la curiositat: —Que passi.

Entra 'l pagès y diu:

—Jo senyors ministres, tinch una vinya: jo crech que val cinch centas lliuras, y un que me la compra está empenyat en no donarme 'n més que quatre centas. ¿Se creuhen si faig bon negoci donantla á aquest preu?...

—Bon home, exclama el president del ministeri, ¿que 'us heu cregut al venir á destorbar als ministres?...

—Ja veurá, perdoni; pero com deyan que aquest ministeri era un ministeri de negocis.

Llegeixo en un rètol de una xocolateria de la Rambla:

«La xocolateria estaré cerrada durante la restauración.»

Desitjem que la xocolateria estiga tancada lo menos temps posible.

Lo papa esta gravísim.

Las camas se l' hi inflan y 's troba sepultat en lo llit.

Los periódichs de la confraria 'ns donan compte del parer dels metjes, y cosa estranyal cap nos ha dit encare si l' hi han aplicat l' aygua de Lourdes ó de la Saleta, que tantas curas y miracles han fet.

Un anunci curiós. Se tracta de un magatzem de ví que publicava la següent tarifa:

Málaga. á 10 rals botella.

Málaga legítim á 20 » id.

Sobre 'l ministeri de negocis, que ab aquesta máscara se disposaba á fer la política més desastrosa, m' ha vingut á la memoria 'l quènto del frare.

Lo frare del quènto era fart per demés, y com que per la quaresma estava obligat á menjar peix, un dia, cansat del sacrifici, agafá una perdiu, la féu coure á la vinagreta, y posantsela al davant digué tirantli una collarada de salsa:—

—Jo tinch dret de batejar, per lo tant jo 't poso per nom bacallá, *in nomine patris, et filio etc.*

Aixís es lo ministeri; ha batejat ab lo nom de negocis al intent de derribar á la República.

No es mal negoci, á fè de mon.

Una noticia:

D. Regino Mergeliza de Vera que vá militar en l' última guerra com á mariscal de camp en las filas carlistas y fou nombrat pèl Terso gobernador de Durango ha sigut nombrat are teneador de llibres de la comissaría delegada d' Espanya pera la Exposició de París.

Vaig convencentme de una cosa, y es que l' haver sigut carlí d' *armas tomar* es una especie de batxillerat per ocupar tots los empleos.

600 carlins de Madrid han delegat á un tal señor Toro perque arregli la manera d' entrar á formar part del nou partit moderat.

Un Toro.

¿Que lo mate Cheste!

La nova carta de 'n Posada Herrera, l' emissari que vá anar per ella, la duya entre la goma de las botinas.

L' home que la vá rebre, després de llegirla, esclamá:

—Ja sé qu' heu menjat per postres

—Qué.

—Formatje de Gruyera... Aquesta olor de la carta no menteix.

Una reflexió sobre las redencions dels quintos.

—Figurínse, deya un, que tothom fos prou rich, y que per compte de carregá ab la motxilla, tothom se redimís ¿com s' ho arreglaria 'l govern per tenir exercit?

—Compraria soldats fora de la quinta.

—Y si no 'n trobava?

—Oh, ab diners ray, tot se logra. Si no trobava soldats, compraria al enemich.

Mirant á Miss Leona, agafada al trapecio ab las dents:

—¡Ay, que caurá!

—¿Quí ella? No tinga por. Mes perill corren los xitxarellos que se la miran.

Los ases sempre son ases.

Montat sobre d' un vaig trobarme un dia en un punt del camí que 's dividia en dos: lo de la esquerra 'm duya al terme del viatge; lo de la dreta á un espantós precipici.

L' ase vá empenyarse en anar per aquest. Garrotadas, cops de ronsal, crits, res hi valia. Los ases son tossuts, y quan s' atascan ni á canonadas se 'ls fá mudar d' intent.

No vaig tenir mes remey que desmontar y deixar que l' ase seguís per la dreta y 's precipités al abisme.

Aquest apólech vá per la Fransa: que 's desmonti, y si l' ase 's vol rompre la nou del coll, que se la rompi.

En un número passat consignavam que l' Europa manté sobre las armas á nou milions de soldats.

Si aquestos soldats fossen de plom, pesarian 140.625 lliuras, y á 6 rals la lliura valdrian 1.043.750 rals, y durarian sempre.

En cambi 'ls nou milions de soldats de carn y ossos, guanyant un jornal de 10 rals diaris, produhirian al any 32 mil 850 milions de rals.

Decididament, m' inclino pèl sistema dels soldats de plom.

Nom que alguns periódichs francesos donan al nou ministeri, format de reaccionaris disfressats de gent que no vol ficarse en política:

MINISTERI DEL SISTEMA INODORO.

Ja comensan á treginar pedra á uns solars del Ensanxe de l' esquerra, pròxims al carrer de la Diputació, pera construhiri 'l Seminari.

Interinament, no hi falta cada dia un remat de moltons que pastora l' herba raquítica que creix sobre 'l terrenó.

¡Terreno privilegiat! Ni que la Providencia fés un miracle. Avants del part, en lo part y després del part, ¡quanta llana!

La democràcia vé sense capa y tremola.

—«Tinch fret» esclama.

—«Gobèrnis» l' hi diu un amich caritatiu.

—«Aixó es lo que voldria, governarme; pero en Cánovas s' hi oposa.»

Lo general Grant ha renunciat á venir á Espanya.

Y ha fet bé.

Lo general Grant aquí, al capdevall fora un ilegal més.

Y ademés, correría el perill de que 'l seqüestressin.

De un periodich de Madrit:

«En un tribunal de justicia:

Lo President.—¿No te res que replicar? Aquest silenci y aquet pesat de capicat son un indici de remordiment.

L' Acusat.—Oh, no senyor, soch innocent.

Lo President.—Y donchs ¿en qué pensava?

Una pausa curta.

L' Acusat.—Estava treyent los comptes de las cartas que porta escritas lo Sr. Posada Herrera.

Los sócios del Gavilan per Nadal farán pesebre.

Ya 'u deya 'l meu avi: —Los homes á medida que 'ns fem vells, ens tornem criaturas.

Un corresponsal del Brusi asegura que si 'l Mariscal estrema la seva resistencia, los diputats republicans nombrarán un govern revolucionari que s' establirà en la ciutat de Lila.

Aixó ja es mes consolador.

Ya no son rojos, son de color de lila.

Sobre 'l fret que 's prepara durant lo próxim hivern, deya un cassador:

—Observaréu que 'ls conills y las llebras posan aquest any més tou de pel. Aixó indica un hivern molt rigurós.

—¿Es estrany aquest instint dels animals! replica un que l' escoltava. L' home no 'l té...

—¿Qué diu, gat? l' interromp un sastre. ¿Qué l' home no prevéu la vinguda de un hivern rigurós? Donchs miri, á mí aquest any, y encare no som á últims de novembre, ja m' han estafat vuit ó nou capas.

Sobre las inglesas de la SKIPTOMANIA, deya un espectador:

—«Aquest juli tindrà tot lo mérit que vulgan; pero 'ls espanyols no l' enteném. L' haurian de traduhir.»

CANTARELLAS.

Per casarte ab mí nineta
tu dius que amanida estás;
mes ay, per está amanida,
te falta un bon xich de sal.

S. P.

Hermosa, vaig á explicarte
quan me vares rebá 'l cer;
pero no, que si t' ho deya,
tant sabrias tu com jo.

B. B. y R.

Recolzat á ma finestra
tant ploro amer del cer meu,
que un muneipal me cita
creyent que hi regat un test.

E. X.

EPIGRAMAS

—¿Com es Pep que á la Joana
pegas sempre sense mida?
y ell va respondre:—Mentida,
que 'u faig ab la mitja cana.

A. F. O.

—Tè una falta en Quim, manobra.

—¿Quina falta senyó March?
—Home, que t' nas molt llarch...
—Donchs jo diria una sobra.

N. M.

—Pero ¿per qué no 'm vols Lola?
—Ja t' ho he dit, perque ets grabat.
—Y aixó no sabs? Ay carat,
perque hi tingut la verola.

P. R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Cap-dèbil y Dos pelons de Vilasar.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Modolell y Companyia, J. M. de Cabrera, Suscritor de la Campana, Noya de las conductoras, Coll y Punys, R. Inatse, J. A. Puigcerdanés, Simbori de Teya, Polítich Turroner, Veni y di Vici, C. Pedregal, Pagés de fora, J. Miarons, Miss Daré, Noy que que té dos coronas, Pepeta Vilanovina, S. Piers, Fadri nou, F. Tupinera, Companyia S. P., Oslec G., Retratista, V. Catalan, U. P., Jo, Ratolí, Marrech promés, I. Selvas, Un tronera, Ateicarg, R. Federal, Broters, J. C. Retratista, M. Revollós, Trill, J. Ruiz, Gall inglés, P. Llov Eras, J. B. y V. de Tortosa, y M. Sala y C.

Ciudadá J. R. E. Hi anirá 'l triángul.—Poma, Pera y G.: Idem lo geroglífich.—Ateicarg: Idem lo triángul.—Xius: Idem triángul, xarada y un epigrama.—C. Galcerán: Publicarém una cantarella y un epigrama.—Aixerit: Idem dugas cantarellas.—J. Recasens: Las condiciones de suscripción las veurá en cada número del periódich: lo preu es sempre adelantat.—C. Gumá: Aixis que tinga un rato vagatlu cumpliré 'ls seus desitjes.—E. Xarau: Pot aprofitarse un parell de cantarellas.—Jo: Queda servit.—T. Comas: Id.—Ballet. Insertarem la mudansa y la sinonimia.—R. M. F. B.: Envihi lo que desitji; pero procuri que siga una mica mes animat que la poesia.—P. Matalassé: Sentim l' enfermetat de vosté. Procurarém complaure'l.—Dos pelons de Vilasar: Publicarém l' anagrama.—Ex Bolea n.º 7: Idem lo triángul.—Juan Bombo: Aprofitarem lo trenca-closcas.—Tonet Tarragoní: Idem lo trenca-caps.—B. B. y R.: Publicarém l' anagrama y 'l problema.—R. Cervelló: Lo que 'ns envia está molt bé.—Fray: La carta anterior se 'ns ha extraviat, per lo tant la que 'ns envia no 'ns serveix per lo que vosté desitja. La firma ha de venir al peu del fet; y en aquest cas veurem si la lley de imprenta 'ns permet complaure'l.—Urgellés: Hi anirá 'l trenca-caps.—Canari: Idem lo triángul.—Pim-pam: Igualment que 'l triángul y l' afegidura de vosté.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Ne-o-mi-sa.
2. ID. 2.—Di-a-de-ma.
3. ENDAVINALLA.—Ca-mi-sa.
4. TRENCA-CLOSCAS.—Garibaldina.
5. SINONIMIA.—Coh.
6. MUDANSA.—Boca.—Rosa.—Coca.—Loca.—Poca.—Soca.—Toca.
7. TRIÁNGUL. OPACA
PACA
ACA
CA
A
8. GEROGLÍFICH.—Com mes se puja, mes depressa 's can.

Ha endevinat las 8 solucions lo ciudadá Kinds Kopf; n' han endavinadas 7, Noya de las conductoras, Dos pelons de Vilasar, Retratista, y B. B. y R.; 6, Tonet Tarragoní y Veni, Vidi, Vici; 5, Cap-dèbil, Saramandilla, Chita y Noy gran, Polítich Turroner, Jan Bombo, Simbori de Teya y J. A. Puigcerdanés; 4, Ex-Bolea núm. 7, R. Inatse, E de la T(a) A, y Coll y punys; y no mes que 3 Modolell y C.ª

I.

Tercera-prima invertida
es ciutat sense rival,
puig qu' es molt monumental
á més de ser molt lluhida.
Casi ningú may s' olvida
de menjá un tros de sagona.
Mon tot qu' es nom de una dona
lo trobaras desseguida.

POCA SOLTA.

II.

Hu-dos tè tres-hu
Primera-dos-tres;
y prima-dos-hu
hu-tros erech molt bè,
en esta xarada
que molt fácil es.

POMGET.

ENDAVINALLA.

Encar que siga dolent
que 'm diuhen be sentirás;
y encan que siga barato
sentirás que 'm diuhen car;
neixo de un excés d' ardor

y mero del mateix mal.
Barrina lector, barrina:
á veure si 'm trobarás.

P. J.

TRENCA-CLOSCAS.

Posar los següents noms en columna, de manera que diagonalment d' esquerra á dreta y de dalt á baix indiquin una capital estrangera.

MARTA.—JAUME.—TOMÁS.—PAULA.—MARÍA.
CANARI.

ANAGRAMA.

Un gat pot menjarse un tot
perque es molt gran lo gatot;
y un tot al gat s' ha menjat,
perque es molt petit lo gat.
Tres lletras tinch solament:
las trobarás fácilment.

DEIXEMMI SER.

TRIÁNGUL.

Sustituir los punts ab lletas que llegidas las ratllas horizontal y verticalment tingan que buscarse la 1.ª entre 'ls fumadors; la 2.ª entre 'ls militars; la 3.ª en las pessas de roba brutas; la 4.ª en los estables; la 5.ª entre 'ls animals doméstichs; y la 6.ª en l' abecedari.

B. B. y R.

MUDANSA.

Lo noy tot mentres se tot
un plat de tot tot se menja,
y per postres sent diumenje
menjá una que altra tot pot.
Mes anant atolondrat
perque no 's tot lo dinar,
tot lo cas que vá tirar
al tot tot lo tot guanyat.
Sembla qu' endavinar pets
eixa mudansa ab tot tots.

UN PARELL DE TARUMBAS.

GEROGLÍFICH.

XIM noy PLES

bu bu

QUI QUI

DAMAS
CARTAS

J. N.

ANUNCIS.

ALMANAQUE DE LA ILUSTRACION, escrito por los primeros literatos de España, ilustraciones de mérito, piezas de música originales, impresion esmeradísima, papel superior, cubierta de colores, tamaño en fóleo: 8 reales.

GRAN SURTIDO DE CALENDARIOS AMERICANOS de pared, cromos preciosos, dibujos variados de mas de cien clases, precios desde 2 á 14 rs. A nuestros corresponsales se les otorgará grandes descuentos.

ALMANAQUES DE LA RISA, FESTIVO, DE LOS CHISTES, DIABÓLICO, LA ALEGRÍA, HURACAN, TIO CARCÓMA, EL PISTO, DIOS DE LA RISA, CARCAJADA ETC., ETC., ETC. 1 Tomo 8.º con caricaturas á 4 reales.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.